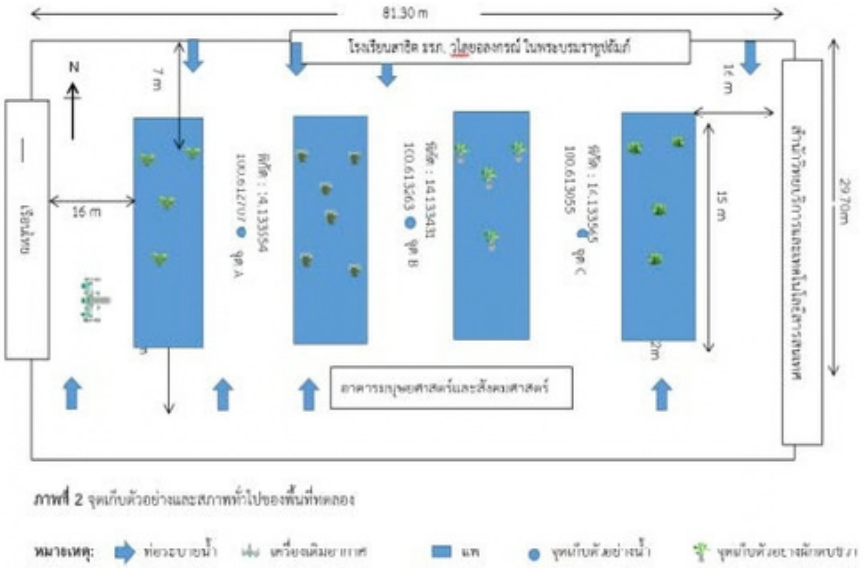
4.2.1 การจัดการน้ำเสียของสำนักงานและคุณภาพน้ำทิ้งจะต้องอยู่ในมาตรฐานกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

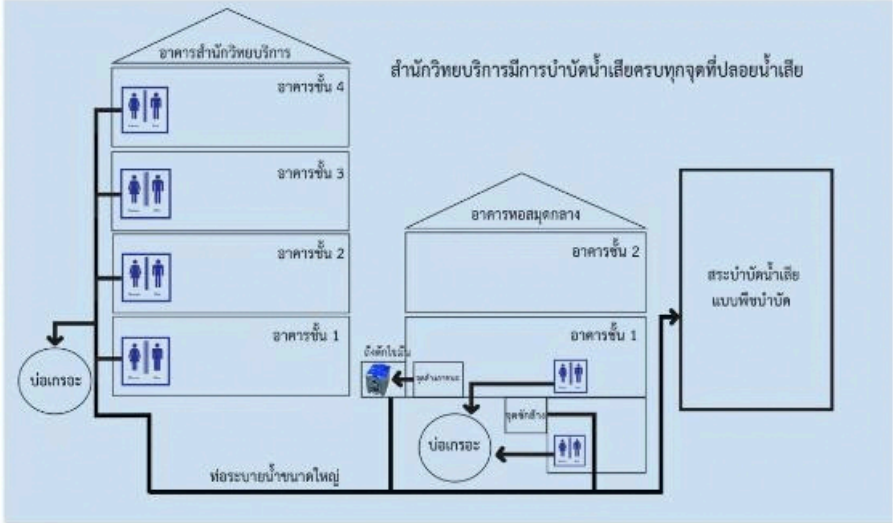
3) มีการบำบัดน้ำเสียครบทุกจุดที่มีการปล่อยน้ำเสียและมีการบำบัดน้ำเสียของหน่วยงาน

อาคารของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ แรกเริ่มพัฒนามาจากการจัดตั้งห้องสมุดโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์เมื่อปี พ.ศ. 2518 จากนั้นเริ่มต่อเติมอาคารใหม่ พร้อมเปิดให้บริการ เมื่อปี 2540 ระบบการจัดการน้ำใช้และน้ำทิ้งจะเป็นแบบสระรวบรวมน้ำทิ้งของอาคารโดยรอบ ซึ่งขนาดของสระกว้าง 29.7 เมตร ยาว 81.3 เมตร ลึก 1.78 เมตร ซึ่งจะ**เป็นระบบปิด คือ น้ำจะไม่ไหลไปสู่ลำธารสาธารณะ**

ภาพที่ 2 จุดเก็บตัวอย่างและสภาพทั่วไปของพื้นที่ทดลอง

โดยน้ำทิ้งที่ไหลมาจะเป็นน้ำที่มาจากอ่างล้างมือ น้ำจากการซักล้างผ้าถูพื้น ล้างพื้น น้ำจากถังดักไขมัน และน้ำฝน สำหรับอาคารสำนักวิทยบริการฯ น้ำใช้ในห้องน้ำทั้งหมด 4 ชั้น น้ำจะไหลเข้าสู่ระบบบ่อเกรอะของอาคาร ส่วนของน้ำใช้ในบริเวณห้องรับประทานอาหารกลางวันของบุคลากรที่เกิดจากการล้างภาชนะบรรจุอาหารจะไหลไปลงถังดักไขมัน

จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำของสระดังกล่าว คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งจาก**อาคารประเภท ข.** แต่ค่าออกซิเจนที่ละลายน้ำ (Dissolved Oxygen : DO) และปริมาณออกซิเจนที่จุลินทรีย์ต้องการใช้ในการย่อยสลายอินทรีย์สารที่อยู่ในน้ำ (Biochemical Oxygen Demand : BOD), ค่อนข้างสูง ถ้าเปรียบเทียบกับพารามิเตอร์ตัวอื่น ๆ แหล่งน้ำดังกล่าว ทางสำนักจึงสนับสนุนให้นักศึกษาและบุคลากรนำผักตบชวามาช่วยบำบัดน้ำ ทำให้ปัจจุบันคุณภาพน้ำในสระดีขึ้นกว่าดังเดิม ที่ยังไม่ใช้วิธีนี้ ซึ่งทาง**สำนักยึดหลักทฤษฎีของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ผักตบชวาบำบัดน้ำเสีย "บึงมักกะสันโมเดล"** การจัดทำกิจกรรมบำบัดน้ำเสียในครั้งนี้ ทางสำนักได้ร่วมกันกับอาจารย์และนักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งทางมหาวิทยาลัยได้มีการติดตั้งกังหันเติมอากาศแบบใช้พลังงานแสงอาทิตย์ จำนวน ๓ เครื่องเพื่อเติมอากาศให้กับสระน้ำ

